

Laikus Istentisztelet 2018. április 22.

Szeretett gyülekezet!

Az ifjúsági alkalmak és a havi egy alkalommal tartandó házaskör miatt abban a különleges helyzetben vagyok, hogy valamivel gyakrabban kell készülnöm igei szolgálattal, mint ahányszor itt, a gyülekezet előtt szolgálhatok. Ebből adódóan pedig vannak olyan igeversek, melyek tematikusan kijelöltek számomra, közülük pedig van, amit igazán meg kell harcolni, hogy mit akar üzeni számomra és a hallgatóság számára, és vannak közöttük olyan igeszakaszok is, melyek különösképpen szíven találnak, és személyessé válik számomra, hiszen Isten szólít meg benne az Ő igéje által!

Így a mai alkalomra nem egyházunk rendje szerint kiírt igeszakaszt fogom elétek hozni, hanem egy olyan bátorítást, melyet az ifjúsági alkalmakra való készülés során Isten egészen személyessé tett számomra. És bár Isten személyesen szólítja meg az övéit, és Ő pontosan tudja, kit hogyan kell megszólítani, hol kell az elveszett vagy már megmentett életébe beleszólni, de reménységem van afelől, hogy a mai alaklombuzdítás és bátorítás lesz mindannyiótok számára.

Isten adja az Ő Szent Lelkét, hogy Istentiszteleti alkalmunk az Ő dicsőségére, és gyülekezetünk épülésére lehessen!

Igeolvasás:

„¹²Hálát adok Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt. ¹³Jóllehet előbb őt káromló, az övéit üldöző és erőszakos ember voltam, mégis irgalmat nyertem, mert hitelenségemben tudatlanul cselekedtem. ¹⁴De bőségesen kiáradt rám a mi Urunk kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. ¹⁵Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok. ¹⁶De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus elsősorban énrajtam mutassa meg végtelen türelmét példaként azoknak, akik majd hisznek benne, és így az örök életre jutnak. ¹⁷Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyetlen Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen.” (1Tim 1,12-17) (1.dia)

Bevezetés:

Mielőtt rátérünk a felolvasott igeszakaszra, próbáljuk meg térben és időben elhelyezni, hogy a levelet ki, kinek, honnan, milyen okból írta, és hogy milyen kapcsolat volt közöttük!

Mit tudunk meg Timotheusról?

1. Hívő, Krisztust követő családban nevelkedett, anyjától és nagyanyjától sokat tanult Isten dolgairól, sok ismeretet szerzett, melyet megtérését követően Isten dicsőségére fordíthatott:
(2. dia) „Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan.” (2 Tim 1,5)
„mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölcsésé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által.” (2 Tim 3,15)
2. Pál apostol 2. missziói útjára **(3. dia)** indult Szilásszal együtt, melynek során bejárták Szíriát és Ciliciát, majd eljutottak Derbébe és Lisztrába Kr. után 48-ban ahol találkoztak Timotheussal. Timotheus megtérése is ezen találkozáskor történt, majd megtérést követően Pál apostol magával vitte missziói útja **folytatásaként (4.dia)**

Macedóniába, Filippibe, Thesszalonikába, Béreaába, Athénba, Korinthusba ...stb.

(5. dia) „Így jutott el Derbébe, majd Lisztrába is. Volt ott egy Timóteus nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak és egy görög apának a fia, akiről jó bizonysgot tettek a liztrai és ikóniumi testvérek. Pál magával akarta őt vinni ...”

(ApCsel 16,1-3a)

3. Pál apostol hűséges munkatársa, és egy nagyon komoly és mély lelki kapcsolat alakult ki közöttük. Lelki édesapja volt Timotheusnak, és az apostol is szeretett fiaként gondol rá, melyről több helyen olvashatunk (ez a levél is így kezdődik):
(6.dia) „Pál, a mi üdvözítő Istenünknek és Krisztus Jézusnak, a mi reménységünknek rendeléséből Krisztus Jézus apostola, Timóteusnak, igaz fiának a hitben.” (1 Tim 1,1)
4. És milyen a jelleme, a természete és a fizikai adottságai? Félénk, fiatal, fizikailag gyenge és kóros gyomorproblémával küzdött **(7. dia)**
 - *Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét. (2 Tim 1,7)*

- *Ha pedig megérkezik Timóteus, legyen gondotok rá, hogy félelem nélkül tartózkodhasson nálatok, mert az Úr munkáját végzi ő is, akárcsak én.”*

(1 Kor 16,10)

- *„Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben.” (1 Tim 4,12)*

5. A levél írásakor az efezusi gyülekezet elöljárója: **(8.dia)**

„Amikor Makedóniába mentem, kértelek, hogy maradj Efezusban, és parancsolt meg némelyeknek, hogy ne hirdessenek tévtanokat” (1 Tim 1,3)

Az első levél témája teljesen világosan áll előttünk, s hogy miért is írta az apostol és mi volt a valódi szándéka azt a 3,14-15-ből egyértelműen megtudhatjuk: **(9. dia)**

„Ezeket pedig abban a reményben írom neked, hogy hamarosan eljutok hozzád. Ha pedig késnék, ezekből tudd meg, hogyan kell szolgálnod az Isten házában.” (1Tim 3,14-15a)

A levelet római börtönből való szabadulása után írja, készülve az újabb találkozásra „szeretett fiához” Timóteushoz, de addig amíg nem érkezik el a személyes találkozás ideje, előzetesen a gyülekezetben szükséges rendről tanítja Timóteust, mint fiatal, tapasztalatlan lelki vezetőt, mint pl:

- az imádság és könyörgés elengedhetetlen szükségessége

- férfiak és asszonyok magatartása az istentiszteleten,
- a püspök személye és lelkesége,
- a diakónus szolgálat összetétele és működése,
- a gyülekezet megintésének módja,
- az özvegyek, presbiterek és különböző szolgálatot ellátók személye, lelkesége,

Összességében tehát egy gyülekezet életéhez, működéséhez szükséges, elengedhetetlen gyakorlati rendről.

Ahhoz azonban, hogy az előbb felsorolt gyakorlati dolgok működjenek, és jól működjenek, mindenképp előtt és elsősorban **nekem szükséges megerősödni a kegyelemben**, az Istennel való kapcsolatom kell, hogy helyre álljon, és azokat a dolgokat, melyek a Lélek munkájának akadályt képeznek az életemben, el kell hagyni.

(10. dia) „Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben” (2Tim 2,1)

Kérdés: Szeretnék egy kérdést feltenni! Volt-e már olyan, amikor azt vettétek észre, hogy az ige nem szól, nem formálja át az életet, nem hoz megújulást, és nem hoz gyökeres változást? Mit gondoltok, miért lehet ez?

Válasz: Tudjátok, hogy sok minden mellett miért csodás ez a kereszt? A hiba csak a horizontális síkjában tehet, vagy az adó, vagy a vevő oldalán! De bárhol is a hiba, az csak a vertikális

síkra vezethető vissza: hogy Isten és köztem valami nincs
rendben!

(11. dia) adó 1: (1.fej. 6-7 vers) „*Némelyek [...] törvénytánítók
akarnak lenni; de nem értik sem azt amit mondanak, sem azt,
mit bizonygatnak.*”

Azt gondolom, nem tisztem megítélni egy igehirdetőről, hogy
érti-e, vagy éli-e amiről prédikál, mindenesetre az ige itt beszél
arról, hogy vannak, akik tanításra szánták el magukat, csak
éppen nem értik amiről beszélnek!

(Megtanult tananyag, vagy személyes kapcsolatról szóló
bizonyágtétel, Isten szavának teljes hittel való elfogadása?)

(12.dia) adó 2: Nem hiteles keresztyén élet, vasárnapi
kereszténység, multiplex keresztény állapot:

Azt gondolom, hogy ez a legfőbb célja a Sátánnak nagyon sok
keresztyén ember életében. Hogy hiteltelenné tegye Krisztus
katonáit!

Hogy keresztyén közösségben ugyan megélve a hitet, a
mindennapokban cselekedeteim ne Krisztusról, és az Ő
követéséről tegyenek bizonyágot. És ne engedjétek becsapni
magatokat: nem csak Isten ismer benneteket, hanem a Sátán is
nagyon jól tudja, mi a gyengéd, hol vagy támadható! Hogy hol

van rés a pajzson! Nem ott fog támadni, ahol az élet buktatóin
erős vagy, hanem ott, ahol a leggyengébb!

(13. dia) De mit olvashatunk Jakab levelében: „Teljes örömmel
tartásatok testvéreim, amikor különféle kísértésbe estek, tudván,
hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.” (Jak 1,2-3)

Összességében tehát az adó oldalán is van akadály nem kevés,
és ez nem csak a lelkész személyére állhat, mert bárki közülünk,
ha Isten ügyéről kell szólnia, de Istennel nem rendezett a
kapcsolata, erőből ugyan szólhat, de ha nem a Lélek szól általa
nem lesz benne élet!

vevő: És olyan is van, hogy élő igehirdetéseket hallgatok, és
minduntalan az az érzésem, hogy ma sem nekem szól. Nem jó
az, ha úgy mentek innen haza akár a Biblia óráról, akár
istentiszteletről, akár bármely másik alkalomról, mint ahogyan a
pap megy ki a templomból: „mint ha mise történt volna!” Ez
esetben azt kell mondanom: a hiba az ön készülékében van!
Adja Isten, hogy ma ne legyen hiba egyik készülékben sem!

És mi a közös mindkét esetben? A Szentlélek munkáját
akadályozom, azzal, hogy valamit, vagy valamiket (vagy sok
mindent) nem rendeztem Istennel.

(14. dia) Elegendő 2 apróság, hogy elinduljak a lejtőn, és ami a hegy tetején még csak hógolyó, az idő közben egész komoly lavinává alakul.

1. megtűnök bármit az életemben, amiről tudom, hogy Isten előtt nincs rendben, de vagy nem tulajdonítok neki akkora jelentőséget, mint amekkorát kellene vagy kedves bűn számomra, dédelgetem, jó egy kicsit még összekacsintani a világ csábításával
2. hanyagolom az Úrral való napi(!) kapcsolattartást, és egyre inkább érzéketlenné válok a bűnre, következképpen az óemberi gondolkodásom felülkerekedik!

Következmény: először még észre vehetetlenül. aztán pedig rohamos tempóban érzéketlenné válok Isten vezetésére, figyelmeztetésére, és az Ő féltőn szerető szavára

Nos ... miért ez a hosszú bevezető?

Fontos: Minden megújulás, minden ébredés és minden, ami az Isten országának építését célozza csak egy féle képen kezdődhet: a kegyelemen való megszilárdulással, és az Úrral való kapcsolatom megerősítésével!

(15. dia) **Hogy igazi vágy legyen a szívemben, és őszintén tudjam azt mondani: A megújulást Uram, kezd velem!**

Ezért emlékezik meg az apostol az Ő megtérésére: saját maga, és Timóteus erősítésére! **(balatoni és piliscsabai bizonyágtétel)**

És hogy miért ezt az igeszakaszt választottam a mai napra?

Szeretett gyülekezet!

Merem ezt a megszólítást használni, mert szeretlek benneteket! Mert lelki otthonom ez a drága, Krisztus vérének megváltott gyülekezet! És mert fontos az én életemben is a gyülekezet megtartó ereje! De gondoljuk végig a mindennapjainkat és egy kicsit tekintsünk a saját életünkre! Hogyan állunk MA az Úr előtt? Elkényelmesedhetünk-e gyülekezeti körülményeinkben és mondhatjuk -e azt, Isten felépítette ezt a gyülekezeti közösséget, túlon túl várakozásainkon és reményeinken felül, túl vagyunk az ébredésen(?), hiszen sok esetben a templom ülőkapacitásának határán vagyunk, így most már egy kicsit leereszthetünk. Van-e hova tovább? Továbbra is szükséges-e a megújulás, és az ébredés?

Ha csak magamra gondolok és a gyülekezetben Istentől rendelt szolgálati területeimre, egy igevers jut újra és újra eszembe:

(16. dia) *„Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket.*

³Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg, ⁴de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. ⁵Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet [...]” (Jel 2,2-5a)

Kifejtés:

12-13. versek

Az egész igeszakasz alatt vegyük észre, hogy Pál mennyire tömören, egyértelműen és tárgyilagosan fogalmaz; nem magyaráz(kodik), hanem minden egyes igeversben hamar a lényegre tér!

Ebben az előbb említett visszaemlékezésben – ahogy Timotheusnak ír – hálára indul a szíve, mert bár teljes tudatával azt gondolta, hogy Isten akarata szerint cselekszik amikor a Krisztus követő „szekta” tagjait üldözi, Isten megnyitotta a szemét, hogy a sok ószövetségi ismeret és törvénykező élet mellett felragyoghasson neki a Krisztus.

Pál megtérése: ApCsel 9,1-9:

(17. dia) „Saul pedig az Úr tanítványai elleni fenyegetéstől és öldökléstől lihegve elment a főpaphoz, és leveleket kért tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik az Úr útjának követői, akár férfiakat, akár nőket, megkötözve

vihesse azokat Jeruzsálembe. Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett, hirtelen mennyei fény ragyogott fel körülötte, és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szólt hozzá: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Ő pedig megkérdezte: Ki vagy, Uram? Az így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. De kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned. A vele utazó férfiak pedig szótlanul álltak, mert hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak. Saul pedig felkelt a földről, és kinyitotta szemét, de semmit sem látott. Ezért kézen fogva vezették be Damaszkuszba, és három napig nem látott, nem evett és nem ivott.”

Mit ír Pál apostol a saját jelleméről? :

(18. dia) „jóllehet előbb őt káromló, az övéit üldöző és erőszakos ember voltam” – pedig majd fogjuk látni, milyen komoly vallási előélete volt Saulnak! Csak éppen nem mondhatta el, hogy „élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2,20)

Ok-okozati összefüggés, indulat-következmény párok!

Mi van a szívemben? A szerint fogok cselekedni! Ki van a szívemben? Annak az akaratát fogom cselekedni! Kinek a hatalma alatt állt ez az ember?

(19.dia) Logikai összefüggés alapja: Jak 1,14-15:

„Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.”

kívánság → kísértés → bűn → halál

Vele párhuzamosan:

1Tim: gondolat (öt káromló) → indulat (üldöző) → kiteljesedés (erőszakos)

DE! Ahogyan itt Pál apostol fontosnak tartja, és is fontosnak tartom megemlíteni azt a tényt, hogy **hitetlenségében tudatlanul** cselekedett.

(20. dia) Mit ír a Biblia a tudatlanság idejéről:

„A tudatlanság időszakait ugyan elnézte Isten, de most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg.”
ApCsel 17,30

„Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel Ő, a Szent hívott el titeket – ti is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy, amint az meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok” 1Pt 1,14-16

Az első ige hallatán minden alkalommal egy és ugyanazon dolog jut eszembe, mégpedig rossz hírem van: közületek senki nem hivatkozhat tudatlanságra, ugyanis mindannyian legalább egyszer hallottátok már, hogy senki sem mehet az Atyához, csakis Jézus Krisztus által, aki maga az Út, az Igazság és az Élet. Nincs más lehetőség és nincs Élet rajta kívül!

A második ige pedig figyelmeztetés azoknak, akik Isten megváltott gyermekei, hogy az Atyától örökölt tulajdonságokat ölozzétek magatokra nap, mint nap! De vajon én hordozom-e az Atyától örökölt tulajdonságokat?

(21. dia) családi fotó: család: szülők és gyermekek; ki hasonlít a családfőre, ki az Ő gyermeke,?!

(22. dia) „Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk” (1Jn 3,1)

Rajta vagy a családi fényképen? ... Vagy most épp azért nem vagy rajta, mert mint a tékozló fiú, bár örökös vagy, de most éppen távol az atyai háztól?!

Tudatlanság ← → Ismeret

Nézzük meg milyen száraz ismerete, és milyen vallási előélete van Pálnak:

(23. dia) ApCsel 22,3. *„Én zsidó ember vagyok, a ciliciai Taruszban születtem, de ebben a városban [Jeruzsálemben] növekedtem fel; Gamáliél lábainál kaptam nevelést az ősi törvény szigora szerint, és én is így rajongtam Istenért, ahogyan ma ti mindnyájan. E tanítás követőit halálra üldöztem, megkötöztem és börtönbe juttattam férfiakat is meg nőket is.”*

Fil 3,5-6: *„nyolcadik napon metéltek körül, Izráel népéből, Benjámín törzséből származom, héber a héberek közül, törvény szempontjából farizeus, buzgóság szempontjából az egyház üldözője, a törvényben követelt igazság szempontjából feddhetetlen voltam”*

És ott a damaszkuszi úton lehull a lepel!

Hogyan lehetséges az, hogy annyi ismeret, annyi tudomány ellenére képes a Krisztus-követők üldözésére áldozni az életét.

Szeretném egy kicsit közelebb hozni hozzátok ezt a helyzetet:

Az apostol **„befeküdt az akkori divatnak”**. Ma talán azt mondanánk, beolvad a társadalmi elvárásoknak. Minden ismeret birtokában nincs személyes kapcsolata az Atyával és az Úr Jézussal!

→ saját példa megtérésemet követően Zsoldos Mátéval való beszélgetésben.

(24. dia) *„ha tehát mást tanítasz, önmagadat nem tanítod? Aki hirdeted: ne lopj, lopsz? Aki azt mondod: ne paráználkodj, paráználkods? Aki utálod a bálványokat, templomrabló vagy? Aki a törvénnyel dicsekszel, törvényszegéssel meggyalázod Istent? Bizony miattatok gyalázzák Isten nevét a pogányok között” (Róm 2,21-24)*

14-15-16. vers

Ahogy az előbb a tudatlanságról, a tudatlanság idején elkövetett bűnökről beszéltem, Pál apostol most mégis azt írja, hogy **bőségesen** kiáradt a mi Urunk kegyelme.

Róm 5,20: *„A törvény pedig közbejött, hogy megnövekedjék a vétetek. De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem.”*

2 ok, ami miatt Pál apostol az első a bűnösök között:

1. Fenti okok miatt, lelki értelemben az első, mert úgy érzi, a legsúlyosabb bűnöket követte el.
2. Kronológiailag is az első a zsidó nép közül
 - a. Keresztyén üldözőből üldözött keresztyén avagy
 - b. Egyházüldözőből egyházalapító apostol

→KINEK KELL ILYEN PRESBITER, SZOLGÁLÓ, LELKI VEZETŐ, STB...

Mennyire nem Krisztus szerint gondolkodik az egyház, és sokszor mennyire nem Krisztus szerint gondolkodunk mi sem! *Mert (25.dia), „az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az ÚR azt nézi, ami a szívben van.” (1Sám 16,7)*

Hogyan lehetne ma egyházüldözöből egyházalapító?! Értjük az óember és az új ember közötti nagy különbséget? Értjük azt hogy Krisztus nélkül és Krisztussal?

Jézus Krisztus abban mutatta meg végtelen **türelmét** az apostol életében, hogy még István vértanú megkövezésénél is hiába volt az első sorban, nem állt össze a kép! Nem értette meg kiért vállalt halált a vértanú.

(26. dia), „A tanúk felső ruháikat egy Saul nevű ifjú lába elé tették le.” (ApCsel 7,58) Sőt ezt olvassuk: „Saul pedig egyetértett István kivégzésével. Azon a napon nagy üldözés kezdődött a jeruzsálemi gyülekezet ellen, [...] Saul pedig pusztította az egyházat, házról házra járt, férfiakat és nőket hurcolt el és börtönbe vetette őket.” (ApCsel 8,1-3).

Mindennek ellenére Isten bűnbocsátó kegyelmét kínálta fel ott a Damaszkuszi úton.

Ha esetleg megfordulna a fejünkben, persze könnyű volt Saulnak ott a Damaszkuszba vezető úton, nem igen volt más választása, akkor hagy mondjam el, hogy Isten ugyanilyen

találkozást készített nekünk is, és ugyanilyen találkozást készít azoknak, akik még nem az Ő gyermekei. Mindenkinek!

Honnan tudom? Isten maga nyilatkoztatta ki:

1. *Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. (Ez 33,11)*
2. *Isten...aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére. (1Tim 2,4)*

És igenis volt lehetősége Saulnak is, ott a Damaszkuszba vezető úton ellent mondani Krisztus kegyelmének. Lett volna lehetősége megkeményíteni a szívét, és tovább menni, de felismerve Krisztus páratlan nagyságát, és rádöbbenve eddigi életére: **DÖNTÖTT!**

És az ő döntésének következtében indult meg Kis-Ázsia szinte egész területén az ébredés, az evangélium terjedése!

Ahogy az elején is mondtam, az egész igeszakasz alatt Pál tömören, egyértelműen és határozott kijelentésekkel fogalmaz. Ezt élesen tapasztalhatjuk a 16. versben: **(27. dia)**

¹⁶De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus elsősorban énrajtam mutassa meg végtelen türelmét példaként azoknak, akik majd hisznek benne, és így az örök életre jutnak.

Nem kezdi el magyarázni, hogy ezt ő honnan tudja, ki mondta neki, egészen biztos-e benne, vagy csak így gondolja; mert most már egészen személyesen ismeri a megváltó Jézus Krisztust és tudja, hogy mit végzett érte a Golgotán.

Zárszó:

Miután a levél írása közben gondolatban újra átélte megtérése körülményeit, mindegy összegezve az eseményeket, az előzményeket és a következményeket, valamint azt az állapotot, hogy Krisztus Jézusban egy teljesen új és örök élete van, hálaadás és dicséret fogalmazódik meg az ajkán, és tölti el teljes szívét és teljes lényét.

Az utolsó versben összefoglalva bizonyágtételét nem tovább részletezi az eseményeket, hanem mintegy elcsukló hangon, túlcsondul szívében az Isten iránti hála és az Ő dicsérete.

Adja Isten, hogy amikor a ma terheire, vagy a holnap nehézségeire gondoltok, amikor világi dolgok kötik le gondolataitokat, akkor jusson eszetekbe miből szabadított meg benneteket az Atya Isten az Ő Fia kereszthalála által, és ez legyen mindennél előbbvaló.

28. dia „Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan egy Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen” (17. vers)